

Írta: Darth Raven
Elérhetőség: Darth_Revan@hotmail.hu

I. rész

A Demokrácia Vihara

3. fejezet

A Béke Háborúja

6 nap telt el az ülés óta. A Földön éppen a kormányzójelöltek közt válogatnak, a külső rendszerek elszakadásukat ünneplik, mit sem sejtve mi készül ellenük. Trueman terve remekül bevált, a Birodalmi Flottát titokban készítik fel a közelgő háborúra. Zászlóshaja a Korolev a denveri kikötőben áll karbantartás ürügyén. Zsukov admirális régi barátjával Zack O'Neill admirálissal figyel, ahogy a katonák százával masíroznak fel a hajójára, s ahogy a rakodók több tonna lőszert, ellátmányt és katonai felszerelést hordanak a fedélzetre.

Zsukov az ötvenes évei közepén jár, már kezdi megtörni a kor. 170 centiméter magas, kissé vézna testalkatú, ennek ellenére remek katona. Leginkább taktikai képességei miatt került a hadseregbe és vált annak legmegbecsültebb vezetőjévé, viszont egy jól képzett kommandós még ma sem jelenteni neki problémát. Ősz haját hátra fésüli, arca tökéletesen illik egy admirálishoz, a múlt sötét emlékei a mai napig kísértik.

O'Neill viszont egy jóval hétköznapibb figura, nem szereti, ha kitűnik a tömegeből. Jó néhány centivel magasabb barátjánál. Negyvenes évei elején jár, barna haján kezdenek megjelenni az első ősz hajszálak. Testalkata ugyan átlagosnak mondható, de még talán Zsukovnál is jobban érti a dolgát fizikai küzdelem terén. Taktikai képességei is kiválóak azonban elmaradnak az övéi mellett. Személyes okokra hivatkozva lemondott a küldetésben játszott szerepéről, első tisztje javára és áthelyezését kérte erre a hajóra.

- Nem lenne egyszerűbb a raktérbe teleportálni a ládákat? – kérdezi O'Neill.

- Dehogynem, viszont így sokkal lassabban megy. S amíg ez a hajó nem áll készen nem indítják meg a támadást – sóhajt fel Zsukov, kék szemei üresen tekintenek a hajó körül szorgoskodó emberek sokaságára.

- Nekem sincs ínyemre, de a parancs az parancs.

- Durhamnél is így volt, máig nem hagy nyugodni. Nem akarok még egyszer ártatlanokat mészárolni.

- Ha akkor nem teszed meg, ma egyikünk se állna itt ezt te is tudod. Ha nem teszed meg most, akkor vajon hányan állunk majd itt 20 év múlva?

- Elegen. Az más volt, itt van választásunk. Miért ne tudnánk két külön államként létezni?

- Nos, akkor miért nem mondasz nemet? A katonák jobban hallgatnak rád, mint a saját apjukra. Egy szavadba kerül és leállíthatod az egészet, senki sem fog löni senkire, ha te mondd nekik.

- A hazámra esküdtem fel, a Földre. S ha a Föld ezt akarja, akkor kötelességem megtenni.

A kapitány azonnal jelentkezzen a hídon, ismétlem, a kapitány azonnal jelentkezzen a hídon! - hallatszik a hangosbemondóból.

O'Neill marad és figyel a berakodást egy pohár whiskyvel a kezében. Zsukov odasiet a legközelebbi teleportációs állomáshoz s a hídon lévő adja meg úti céljául. Egy pillanat alatt ott terem majd kilép a fülkéből.

- Mi történt Riley? – kérdezi az első tiszttől.

- Hívás érkezett a császártól. Kapcsoljam?

Zsukov rábólint, majd a kommunikációs tiszt pötyög valamit a munkaasztalánál. Rövidesen Trueman hologramja jelenik meg előttük, aki már nem csak megbarátkozott a polgárháború gondolatával, hanem heves támogatója is lett.

- Miért nincs a találkozási ponton? – kérdezi agresszívan az admirálistól.

- Még nem rakodták be a szükséges felszereléseket, ez egy nagy hajó uram, időbe telik az ilyesmi – mondja nyugodt, türelmes hangon.

- A hajója egy Starfury osztályú csatacirkáló nem igaz?

- Pontosan, a kisebb módosításoktól eltekintve - teszi hozzá, érdeklődően arckifejezéssel.

- Akkor mivel magyarázza, hogy a hajóosztály összes többi képviselője ott van már? – kérdezi egyre ingereltebben, egyre élesebb hangnemben.

- A régimódi eszközök híve vagyok, a berakodást kézzel végezzük.

- Teleportálják fel őket, ez parancs! Aztán induljanak útnak! – Trueman már tiszta ideg s kezd kikelni önmagából.

- Ez nem lehetséges, előtte figyelmeztetni kell a berakodást végzőket, a sugár könnyen magával ragadhatja némely végtagjukat, ha az adott ládához érnek a teleportálás pillanatában. – ez már csak blöff, viszont úgy véli a szemben álló fél már bőven elég ideges ahhoz, hogy bevegye a trükköt.

- Nem érdekelnek a kifogásai, oldja meg admirális! Ha nincs itt fél órán belül maga nélkül hajtjuk végre a támadást.

- Ott leszek – majd kezével int a kapcsolat megszakítására, nem jött be a csel, ideje útnak indulni.

- Teleportálják fel a készleteket, indulunk!

Riley jelt ad az egyik tisztnek, s megkezdik a hatalmas ládák felsugárzását. A rakodók meglehetősen nagyot ugrottak, amikor a közel 80 kilós ládák egyszer csak eltűntek kezeik közül. A szinte üres raktér hirtelen tele lett mindenféle katonai felszereléssel. Halomban állnak az igencsak méretes, 40 méter hosszú, naquadria robbanófejjel ellátott torpedók, az ezrével tornyosuló robbanólövedékek s az ágyúk fél megatonnás nukleáris töltetei. Ezen kívül tonnaszámra sorakoznak a kézi fegyverek, sörétesek, géppuskák mindenfelé. A hangárokból tucatjával állnak a Viper osztályú felderítők, a Saber osztályú elfogóvadászok, s a Hellcat vadászbombázók. Gépészek százai nyüzsögnek körülöttük. Az egyikbe épp üzemanyagot töltenek, a másokra épp rakétákat szerelnek, a harmadikba pedig a pilóta nem hajlandó beszállni, mert valami különös szagot érez a pilótafülkében. A katonák a harcállásokon gyülekeznek, a kommandósokat épp eligazítják. John és Simon is köztük van, a kapu őrzése a

feladatuk. Meglepetésként érte őket, hogy ugyanarra a posztra osztották be őket, viszont nincsenek túlságosan elragadtatva a küldetés céljától.

Néhány perc elteltével mindenki elkészül, mindenki az állomáshelyén van, a vadászok harcra készek, a hangárkapuk bezárultak. A hajtóműveket épp izzítják, hatalmas lármát csapva maguk után.

- Készen állunk a felszállásra – szól Riley izgatottan, ő még fiatal, sosem látott igazi harcot. S egyik legfőbb vágya, hogy része lehessen benne.

- Hajtóműveket maximumra, álljunk bolygókörüli pályára!

Masszív lángoszlopok törnek elő a hajtóművekből, a több mint 800 méter hosszú robosztus cirkáló emelkedni kezd. Az egész hajótest beleremeg a lökéshullám erejébe a szárazfölddel egyetemben. Ahol valóságos földrengés pusztít, majd szép lassan abba marad, ahogy a Korolev távolodik a talajtól. Egyre magasabban úszik az égen, ezrek, ha nem milliók bámulják a távolból. Ők még csak TV-ben láthattak ilyet, álmukban sem gondolhatták volna e pillanat elérését. Sokan mobiljukkal vagy kamerájukkal örökítik meg, ahogy a hatalmas hajó kilép a légkörből. Miután ezt megtette a zászlósok hozzákezdenek a találkozási pont koordinátáinak betáplálásához s felkészülnek a hipertérbe való belépésre.

Már csak másodpercekre vannak az ugrástól, amikor megszólal a vészjelző. A hipertér hajtóművek automatikusan leállnak, még mielőtt bárkinek baja eshetne.

- Miért álltunk le? – kérdezi Zsukov a fejét fogva – 6 nap felkészülés után még csak el sem tudunk indulni?

- Nem a hajóval van a baj, valaki kitércsázott a csillagkapun. Az örök feltartóztatták, azt mondják O'Neill az.

Zsukov nem hisz fülének, érezte, hogy ez be fog következni, de sosem volt hajlandó elfogadni azt. S teljesen felkészületlenül éri, nem tudja, mihez kezdjen.

- Kapcsolja a kaputermet! – határozza el pár másodpercnyi néma csend után.

Ezalatt Simon és John próbálják feltartóztatni a pisztollyal hadonászó O'Neillt, géppuskáikkal egyenesen a fejére célozva.

- 2 az egy ellen, meg ne próbáld! – kiáltja Simon.

- Akkor sem jöttök ki innen mindketten, csak ha átengedtek – fenyegeti őket.
- Soha! – kiáltja John.

O'Neill már épp meghúzná a ravaszt, amikor Zsukov hologramja jeleneik meg az aktív kapu előtt. Aki még mindig nem tért teljesen magához döbbenetéből.

- Ha nem engedsz át, mindkettőjüket megölöm! – fenyegeti az admirálist.
- Hogy mersz engem elárulni?

A két kommandós továbbra is harcra készen áll a kapu és az admirális között. Miközben a gépészek sietve próbálják lekapcsolni azt, viszont valami meggátolja őket ebben.

- Korinthuszi vagyok, nem fogok a saját népem ellen harcolni, inkább a halál! – vágja rá céltudatosan.

- Ezt nem hagyhatom, te is tudod. Sosem nyerhettek a belső kolóniák ellen, ha szólsz nekik sokkal több ártatlan ember vére folyik majd – mondja, készen a tűzparancs kiadására.

- Nincs más választásom. Te mégis mit tennél a helyemben?

Zsukov felsóhajt, a barátjának van igaza, érzi legbelül. Viszont azt is, hogy túl veszélyes átengedni, neki sincs választása.

- Lelőni! – adja ki a parancsot sápadt arccal, keserű hangon.

Simonék azonnal tüzet nyitnak, egyenesen ellenfelük feje felé repülnek a lövedékek s egy szempillantás alatt becsapódnak. Azonban nem O'Neill fejébe, egy zöld energiamezőbe vágódnak majd a földre hullnak. Nem hisznek a szemüknek, megdöbbenésükben még a tüzelést is abbahagyják. Amúgy sem lenne értelme.

- Ennyire nem hihetsz ostobának? Szerinted valaha is besétálnék ide bármiféle biztosíték nélkül? – röhögi el magát, majd magabiztos léptekkel halad a kapu felé.

- Megért egy próbát – feleli Zsukov megkönnyebbülve. – Engedjétek át!

A két ór hezitálva ugyan, de arrébb áll. Úgysem tehetnek semmit, gondolják magukban. Majd O'Neill magabiztosan odaáll a kapu elé, visszanéz régi bajtársára s átlép a túloldalra.

- Viszlát, öreg barátom – suttozja Zsukov, majd parancsot ad az ugrásra.

Percek alatt eléri a találkozási pontot. Ott már hadihajók százai sorakoznak, s már csak a támadási koordinátákra várnak. Embereink másodpercek múlva hívást kapnak a Tythanról, a Koroloev testvérhajójáról. Trueman az, személyesen akarja vezetni az akciót.

- Csakhogy megérkeztek. Már majdnem nélkületek indultunk – mondja Zsukovnak mosolyogva, végre belekezdhet a kis játékába.

- Attól tartok le kell fűnia a támadást, uralkodó. Az ellenség megtudta mit tervezünk.

- Mégis mitől olyan biztos ebben admirális? – vágja rá dühében.

- Zack O'Neill admirális átállt az ellenség soraiba, átszökött a kapun s jelenleg épp a függetlenségiüket tájékoztatja terveinkről. Mire elérjük stratégiai fontosságú rendszereiket, azokon már aktiválják a bolygópajzsot.

- Ez lehetetlen! – feleli önmagából kikelve. Nem rendelkezik túl nagy vérmérséklettel.

- Pedig igaz uram. Le kell fűjnia az akciót, ha csak nem akar totális vereséget szenvedni.

Trueman kis ideig elhallgat, majd miután lenyugodott parancsot ad a visszavonulásra. A következő órákban a birodalom admirálisága egy inváziós terv kidolgozásán ügyködik. O'Neill csakugyan figyelmeztette a függetlenségiakat s azok hálájuk jeléül (és mivel ezzel ő lett a legjobb képességekkel rendelkező admirálisuk) rábízta főerőik vezetését. Tudja, hogy csak idő kérdése, egy nagy erejű támadás amelyet esélye sem lesz elhárítani. Ezért elhatározta, hogy mindenképpen ő lép először.

2 és fél órával a támadás lefújása után egy 3 csatacirkálóból 15 rombolóból 8 nehézcirkálóból és közel 60 darab BC 304-esből álló flotta jelenik meg a Warrensburg bányabolygóját körülvevő aszteroidamező mellett. Ez a függetlenségiak haderejének majdnem háromnegyede.

Szerencsére egy bányászahajó épp arra járt és időben figyelmeztetni tudta a kolóniát, máskülönben észrevétlenül keresztülosonhattak volna a meteorok között s kilőhették volna a bolygópajzs generátorát ezzel megpecsételve a kolónia sorsát.

- Uram, aktiválták a bolygópajzsot! – figyelmezteti az egyik tiszt O'Neillt.

Egy pillanat alatt tudatosult benne, hogy elbukta a küldetését. Gyorsan átgondolja a lehetőségeket, majd kiválasztja a számára legelfogadhatóbbat.

- Harckészültség! Mindenki a helyére! Védekező alakzatba! Indítsák a vadászokat!

- Igenis uram! – vágja rá az első tiszt, látszik a tekintetében az eljövendő csata izgalma, ő felkészült az előtte álló feladatokra.

A hajók félhold alakzatban állnak fel, a 3 csatacirkáló középen helyezkedik el, ezeket 304-esek veszik körül, a félhold alakját a nehézcirkálók valamint a köztük elhelyezkedő rombolók alkotják. Mindegyiküket egy-egy 304-es kíséri, egyenletesen elosztatva a formációban. Vadászgépek százai özönlnek ki a hangáraikból, s megállnak közvetlenül a hajók előtt kitűnő első védelmi vonalként szolgálva.

- Nem lenne bölcsebb visszavonulni? – kérdezi az egyik tiszt O'Neilltől.

- Nem azért jöttünk ilyen messzire, hogy aztán elfussunk. Ma harcolni fogunk – mondja magabiztos, határozott tekintettel, bár nagyon rossz előérzete van legbelül.

Idő közben Warrensburg segítséget hívott a kapun keresztül, Trueman hatalmas flottát küldött megsegítésükre, amely néhány száz kilométerrel a függetlenségiaké előtt lép ki a hipertérből. O'Neill arca elborzad a puszta mérete láttán, csak némán figyel, ahogy a Starfuryk egymás után tűnnek elő, mellettük nehézcirkálók s rombolók tucatjai s legalább száz 304-es. Rövidesen felkapcsolják pajzsukat, élesítik fegyvereiket s ék alakzatba rendeződnek. Az alakzatot legfőképp az összesen 9 darab csatacirkáló határozza meg a Korolevvel az élen, a többi hajó ezeket állja körül s vadászok ezrei szállnak fel hangáraikból. A hadak lassan közelítenek egymás felé.

- Lőtávolságba értünk – jelenti ki izgatottan Riley. – Közéjük lőhetünk már?

- Türelem katona, eljön még a maga ideje. Álljunk meg s várjuk ki mit lépnek a függetlenségiak.

- Értettem uram!

Amint megálltak O'Neill is hasonlóképp cselekszik, nem akar harcba bocsátkozni az elsőprő túlerőben lévő ellenséggel viszont meghátrálni sem hajlandó. Így állnak egymással szemben néhány percig, majd Trueman idegesen hívja Zsukovot a csillagkapun keresztül. Hologramja ismét a híd közepén jelenik meg.

- Miért nem támadnak?

- Várjuk az ellenség lépését, O'Neill nem támadna, ha csak nincs valami aduász a kezében.

- Mégis miből gondolja, hogy ő az?

- Senki mást nem ismerek, aki ép eszű és képes lenne kiállni 3 szoros túlerő ellen. Érzem, hogy készül valamire, ostobaság lenne támadni, mielőtt rájönnek. - próbálja húzni az időt Zsukov.

- Nem érdekel, parancsolom, hogy azonnal nyisson tüzet az ellenségre! – ismét kezd kikelni önmagából.

Zsukov szemmel láthatóan habozik, nem akarja megöletni barátját, s nem akarja, hogy ismét a saját népe vérének kelljen ontania. Újra és újra felteszi magában a kérdést: Lőjön, vagy ne lőjön?

- Admirális, parancsot kapott tőlem, azonnal nyisson tüzet! – ordítja rá dühösen.

Ő azonban nem tud dönteni az erkölce és a kötelessége között. Mindkettő túl fontos számára, hogy elveszítse. Szomorúan ugyan, de be kell látnia, választania kell.

- Nem uram! – mondja határozottan, az eltökéltség szikrái égnek a szemében, oly régóta akarja ezt megtenni, húsz éve már.

- Hogy mondja admirális? Mi az, hogy nem lőnek? – mondja, valósággal üvöltve, alig hiszi el, amit az előbb hallott.

- Mint mondtam, nem uram!

- Vezessék el! Első tiszt, azonnal vegye át a parancsnokságot és adjon parancsot a tüzelésre!

Riley feláll, felé fordul, majd széles mosollyal az arcán tagadja meg a parancsot.
- Ez hallatlan! Katonák azonnal távolítsák el őket a hídról!

A katonák meg sem mozdulnak, hiába ismétli el Trueman újra és újra a parancsot. Senki sem akarja végrehajtani, ahhoz túlságosan tisztelik az admirálist, különösen a Durham felett történtek miatt.

Zsukov a kezével int a kapu leállítására (azóta már megoldották a problémát), Trueman valósággal toporzékolni kezd a túloldalon.

- Mi a parancs uram? – kérdezi Riley, haptákba kapva magát s rövidesen a többiek is így tesznek.

- Pihenj, nem lövünk, amíg ők sem.

Eközben O'Neill hajója a szintén Starfury osztályú Redemption hídján próbálja kitalálni, hogy mi folyik a másik oldalon. Vajon ez egy csapda? Talán Trueman mégsem akar háborút? Esetleg Zsukov húzta keresztül számításait?

- Kizárt, hogy Zsukov műve. - gondolja magában. – Az előbb is tűzparancsot adott, most sem habozna. Trueman egy elmebeteg, az elejétől fogva háborút akart. Akkor viszont csapda, biztos aknákat raktak le vagy az aszteroidamezőben bujkál egy másik flottájuk is. Viszont mi szükség lenne rá, amikor háromszoros túlerőben vannak?

- Küldjék eléjük a vadászokat, lássuk, mire készülnek – határozza el végül.

- Igenis uram, mondja az első tiszt.

Zsukov is hasonlóképp cselekszik, nem enged, de nem is hátrál meg. A vadászok nemsokára szemtől szemben találkoznak egymással, egyikük sem lőhet, ezért megállnak s célba veszik egymást.

- Nem lőnek. – jegyzi meg hangosan O'Neill, majd folytatja magában. – Valami nem stimmel, ez nem lehet csapda... De akkor mi történik? Bármilyen is az, nem mi fogjuk elkezdni.

A két flottában már szinte tapintható a feszültség. A kapitányok farkasszemet néznek ellenfeleik kapitányaival. A tüzérek feszülten, remegő kézzel állnak pultjaik fölött. A pilóták ujjai remegnek a ravasz felett.

Hosszú órák telnek el így. Vajon ki fog lőni először? Vajon melyik katona húzza meg a ravaszt véletlenül vagy saját beteg szándékában? Vajon az egyik pilóta vagy az egyik ágyús nyom le egy rossz gombot idegességében?

Eközben Trueman rendkívüli ülést hívott össze. Többé már nem tud dönteni egyedül, túl nagy számára a teher. Szerencsére órák alatt sikerült összegyűlnie a képviselőknek, s már teendőkről tanácskoznak.

- Fegyverszünetet kell kötnünk – javasolja New Hampton.

- Az nem megoldás, véglegesen le kell zárunk ezt a konfliktust – Kirksville.

- Mégis hogyan, ha Zsukovot eltávolítjuk a posztjáról, az egész hadsereg fellázad ellenünk. Ő pedig nem fog harcra szállni velük – Mainsfield.

- Túl könnyen kicsúszhatnak az események az irányításunk alól. Vissza kell hívnunk őket – Grovespring.

- És hagyjuk, hogy megszálljanak minket? – Warrensburg.

- Akkor mit tegyünk? Jelenleg nincs kedvező megoldás – Szólal fel Trueman.
 - És ha megpróbálnánk őket visszacsalogatni? – teszi fel Mainsfield gyönyörű, mégis erélyes képviselőasszonya.
 - Szerinted ez még lehetséges? Hiszen ennyire vannak a győzelemtől – Kirksville.
 - De ők ezt nem tudják. Nem sejtik, hogy Zsukov megtagadta a parancsot. Az ő szemszögükből bármikor megsemmisítő vereséget mérhetünk főerőikre. – Mainsfield.
 - Ez igaz, épp oly kétségbeesettek, mint mi – látja be Trueman.
 - S mégis mivel csábítjuk vissza őket? Semmivel sem tudunk nekik többet adni, mint Richard tette. Semmivel sem tudunk jobbat nyújtani számunkra, ha csak nem megy a saját kárunkra. – Kirksville.
 - Mi van az Örvény galaxis kolonizálásával? – veti fel Trueman.
 - A fele Drákoké, nem tehetjük – Mainsfield.
 - Csak a fele, a másik fele jelenleg senkihez sem tartozik. Oda szabadon letelepedhetnénk. – Trueman.
 - A Drákok már az első találkozáskor kijelentették, hogy oda nem mehetünk. Szerinted mit szólnak majd, ha egyszer csak telepések milliói érkeznek a szomszédba? – Mainsfield.
 - Gondolom. hadat üzennek – sóhajtja fel Trueman.
 - Hát majd harcolunk. Erre van a flotta. És inkább lőjük őket, mint egymást – szólal fel Kirksville.
 - Érdekes, te az előbb még a polgárháború mellett voltál – Mainsfield.
 - Akkor még úgy volt, hogy hamar véget ér. Jelen helyzetben. sokkal kevesebb vérrrel járna, ha a Drákokat választjuk – magyarázkodik Kirksville.
 - Egyet értek – feleli Trueman.
 - Ahogy én is – vágja rá Warrensburg.
 - Legyen hát – jelenti ki Mainsfield fiatal képviselőasszonya nehéz szívvel.
- Eközben a két flotta már 10 órája szegezi egymásra pusztító fegyvereit. A két admirális meredten bámulja a másik flottáját, várva az elkerülhetlent.
- Uram, bejövő feregjárat a Földről – értesíti Zsukovot a kommunikációs tiszt.
 - Halljuk mit akar – feleli fáradtan, kissé idegesen.
- Trueman hologramja rövidesen megjelenik a hídon:

- Mit akar? – kérdezi szúrós hangon, kihívó tekintettel.

- Megváltoztak a küldetés céljai admirális. A tanáccsal úgy határoztunk, hogy béketárgyalásokat kezdeményezünk. Hívja vissza a vadászokat. Majd helyezkedjen a flottával lőtávolon kívülre, azonban semmi képen sem hagyják el a naprendszert. Amint ezt megtették hívják őket a diplomáciai frekvencián és közölje a hírt a másik flottával is. Egyikünk sem szeretné, ha épp a tárgyalások ideje alatt fajulnának el a dolgok.

- Értettem uram – válaszolja Zsukov megkönnyebbülten. - Hallotta Riley, tegyük, amit mond!

- Boldogan uram. – feleli örömteli arccal, de legbelül kissé csalódott.

Amint eltávolodtak O'Neill is visszahívta a vadászokat. Majd várta a béketárgyalások eredményét. De már érezte, hogy nem lesz gond. Másnap kezdetét vették a tárgyalások Washingtonban.

A szokások szerint a két fél három-három fővel képviselte magát. Egy vezető, egy diplomata és egy admirális.

A Tau'ri Birodalom küldöttei: A földi születésű David Trueman, a Mainsfieldről származó Albert Fehlix és a szintén földről származó Zsukov admirális.

A Független Tau'ri Rendszerek Szövetségének küldöttei: A Drakonon született Lutor Hermann, az Old Hamptonról származó Josh Steward, valamint a korinthusi születésű Zack O'Neill.

Helyet foglalnak, egymással szemben a hatalmas asztalnál miközben kamerák tucatjai rögzítik minden mozdulatukat s örök százai felügyelik biztonságukat.

- Készséggel hallgatjuk a Birodalom javaslatát – vág bele Hermann, egyenesen a dolgok közepébe vágva.

- Én a birodalom nevében csatlakozásra szólítom önöket a következő feltételek mellett: A konfliktusban résztvevőknek amnesztiát ajánlok mindkét oldal részéről. A kolóniáik követeinek helyet biztosítunk a tanácsban teljes szavazati joggal miután az új kormányzót megválasztották. Valamint felajánljuk, hogy a külső kolóniák lakosait ingyen letelepítjük, az Örvény galaxisban amennyiben ott szándékoznak élni.

- Ingyen? – kérdezi Steward meglepetten,

- Pontosan, önöknek semmibe sem fog kerülni. A származási kötelekeket figyelembe véve az onnan érkező javak 70%-a a külső rendszerekbe áramlik majd – feleli Fehlix a maga meggyőző stílusával.

A következő pár órában pontosan megvitatják a békeszerződés feltételeit. Szerencsére mindkét fél kielégítőnek találta azokat s ezzel újra egyesült a birodalom. Mivel előre láthatóan a Drákok nem hagyják majd szó nélkül a telepések érkezését Trueman a hadiflotta felét kiküldte a terület biztosítására. Legkiválóbb admirálisival és tábornoikaival egyetemben.

Az út még az ősök hipertér hajtóműveivel is 3 napba telik. Mivel a Birodalmi Flotta már eleve fel volt készítve, hajói azonnal útnak indulhattak.

Zsukov és O'Neill is részt vesz az akcióban, jelenleg mindketten a Korolev fedélzetén tartózkodnak és megvitatják az elmúlt napok eseményeit, amelyeket oly sokáig próbálnak majd maguk mögött hagyni és úgy tenni mintha meg sem történtek volna.

- Örülök, hogy így végződött – mondja O'Neill.

- Valóban, sokkal rosszabbul is járhattunk volna. Rengetegen halhattak volna meg abban a csatában.

- Mond csak, amikor parancsot adtál a lelövésemre tudtál a pajzsról?

Zsukov gondolkodik egy pillanat erejéig, majd úgy dönt, elmondja az igazat.

- Nem – tekintetén a megbánás szikrái látszanak.

- Átkozott polgárháborúk... – sóhajtja fel O'Neill.

- Tudod, épp most zártunk le egy háborút azért, hogy egy másikat indítottunk. Remélem, ez simán megy majd, mindkét fél érdekében.

- Ezek csak földművesek, nem jelentenek komoly fenyegetést számunkra. Néhány tucat korvettnak szerinted esélye van több mint hatszáz cirkáló ellen?

- Akkor is, hibát követünk el.

- Rémeiket látsz, nem lesz ezzel gond.

- Nem ez a háború lesz a gond, hanem ami utána következik majd...

Ezzel abbamarad a beszélgetésük s némán bámulnak ki az ablakon a hipertérben utazó hatalmas flottát bámulva, amely már csak 46 órára van céljától. Nemsokára kezdetét veszi a Béke Háborúja.

Darth Raven